

Mi lett belőled ifjú vegyész?

Széchenyi Gábor, fizikus, egyetemi adjunktus, ELTE TTK

Mikor nyertél vagy értél el helyezést kémiaversenyeken?

Valamikor régen, 2002-2006. között jártam a szolnoki Verseghy Ferenc Gimnáziumba, és abban az időben fizika, matematika mellett kémiából is eljártam versenyezni. Az Irinyi-versenyen negyedik és hatodik helyezést, a kémia OKTV-n pedig tizedik és tizenötödik helyezést értem el. Nagy szívfájdalmam, hogy a kémiai diákolimpiára nem jutottam ki, habár a válogatóversenyen elért helyezésem alapján mehettem volna, de időpontja ütközött a fizikai diákolimpiáéval. A fizikai diákolimpiáról, Szingapúrból, egy ezüstéremmel tértem haza.

Ki volt a felkészítő tanárod? Hogyan gondolsz vissza rá?

A szolnoki Verseghy Ferenc Gimnáziumban (Pogányné) Balázs Zsuzsanna kémiatanárnő jó érzékkel több évfolyamból összeválogatott egy kémia iránt elkötelezett társaságot. Délutáni szakkörökön töltötte agyunkba a szükséges kémiai ismereteket. Kézzel írt és fénymásolt papírokon osztotta meg velünk válogatott, gonoszabbnál gonoszabb kémiai feladatait. Később minden „felesleges” óráról elkért minket, hogy minél több időt tudjunk a laborban tölteni. Habár én eltávolodtam a kémiától, a csoportból mára számos kiváló vegyész kupálódott ki.

Milyen indíttatásból kezdted el a kémiával komolyabban foglalkozni?

A kémiában leginkább a számolási problémákat szerettem, ezeket viszonylag jól és gyorsan meg tudtam oldani, így kémiatanáraim már általános iskolában motiváltak, hogy vegyek részt versenyeken. Az

ezekén elért jó eredmények extra motivációt adtak, hogy a kémia szárazabb részeit (pl. szerves vegyületek neveit) is megtanuljam. Később rájöttem, hogy az atomok világa milyen izgalmas, és az elektronok, protonok, mennyire máshogy viselkednek, mint azt „józan paraszti ésszel” gondolnánk. Ez a varázslatos mikrovilág annyira magával ragadott, hogy szerettem volna megérteni az itt uralkodó törvényeket, azaz a kvantummechanikát. Innen pedig már egyenes út vezetett a fizika felé.

Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Igen, több éven át küldtem a feladatait. Okozott néhány álmatlan éjszakát.

Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?

Már hamar kikristályosodott bennem, hogy valamilyen természettudományból szeretnék továbbtanulni. Sokáig vacilláltam, hogy a kémia vagy a fizika legyen az, végül is a fizikára esett a választásom. Leginkább azért, mert nem igazán szerettem a laborban dolgozni. Állandóan bűdös volt, a nadrágjaimat mindig szétette a kénsav, a kezeim állandóan sárga foltosak voltak a salétromsavtól. Elméleti fizikusként pedig ezektől mentesülhettem.

Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? Maradtál-e a kémiai pályán?

Fizikusként végeztem és az akadémiai pályán maradtam, jelenleg az ELTE Anyagfizikai Tanszéken dolgozom adjunktusként. Kutatási területem szilárdtestfizika, mely a kristályos anyagokban lévő elektronok tulajdonságait tárgyalja, ezen belül azt vizsgálom, hogyan lehet ezeket az elektronokat kvantumszámítások elvégzésére felhasználni. Kutatáson túl a tehetséggondozásból is kiveszem a részemet, részt veszek a fizikai diákolimpiákra (IPhO, IYPT) történő felkészítésben, valamint tagja vagyok a KöMaL (a KÖKÉL matekosfizikás testvére) fizika szerkesztőbizottságának.

Van-e kémikus példaképed (akár kortárs is)? Miért pont ő?

A középiskolás padtársam, majd egyetemi szobatársam, Nagy Péter, akitől retteghetnek az eddig megoldatlan kvantumkémiai problémák.

Mindig is irigyeltem hatalmas munkabírását. Általánosságban is tisztelem a kémikusokat, mert bizony a fizikusok sokszor „lustának” tűnnek mellettük ☺

Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?

Ha ezt a részt olvasod, akkor már a KÖKÉL a kezvedbe/képernyődre került, tehát már jó helyen vagy, a kémia téged is meg fog fertőzni. Használjátok ki az időt, próbáljatok minél több ismeretet magatokba szívni a tanáraitoktól, a könyvekből, az internetről. Becsüljétek meg kémiatanáraitokat, mert egy „kihalásra ítélt faj utolsó élő egyedei”! Ha kémiából akartok továbbtanulni, nem kell aggódnod az elhelyezkedés miatt, vegyészre és kémiatanárra biztos szükség lesz. Főleg az utóbbira.

Mi az, amit mindenképp szeretnéd, ha megtudnának rólad? Pl. Mi a hobbid - a kémián kívül? Van-e kedvenc anyagod (ha igen, miért éppen az)?

A természettudományokban a felfedezés varázsa teljesen megbabonázott, az, hogy újabb és újabb dolgokat lehet megtanulni és megérteni. A munkám során is legjobban azt szeretem, amikor a fizika egy újabb szeletében merülhetek el, és fedezhetem azt fel. De az élet egyéb területein is keresem az újdonságokat, így újabb és újabb hobbikat próbálok ki, szeretek túrázni, szerelgetni, cukrászkodni, makettezni, szépirodalmat olvasni, társasjátékozni...